

царь, на име Дюклидъ, който еа жъртвова за народа си въ единъ бой между Карийците и Лидийците, защото оракулът бѣ предсказалъ че онзи народъ ще побѣди на който царътъ ще умре въ сражението.

„Виждашъ и оногози другыя: той е единъ мѫдъръ законодатель, който като даде на народа си закони годни да го направиже добъръ и честитъ, накара ги да са закълните че не ще престъпятъ ни единъ отъ тѣзи закони въ отечествието му; подиръ туй той са изсели отъ отечеството си и умрѣ бѣденъ въ чужда земя за да задъжи народа си чрезъ клетвата му да пази съкоги неизмѣнили толкози полезнитѣ му закони.

„Онзи другйтъ, когото видишъ, е Евнисимъ царь на Пилайците и праотецъ на мѫдраго Нестора. Во времето на единъ моръ, който опустошаваше земята, и пълнише брѣговете на Ахеронъ съ нови сѣнки, той помоли боговете да си укротиже гиѣва и принесе себеси жертва за толкози хиляди невинни. Боговете чухъ молбата му и му дадоха тука истинно царуванье предъ което сичките земни царуванія сѫ празни призраци.

„Онзи старецъ, когото виждашъ овѣнчанъ съ цвѣтия, е прочутыйтъ Вилъ: той царува въ Египетъ и са ожени за Анхиноя дъщерята на бога Нила, който кръе изворытъ на водите си, и обогатява земите, които пои съ разливанията си. Той имаше двама синове, Даная, на когото исторіята познавашъ; и Египта по името на когото са нарече туй прекрасно царство. Вилъ считаще себеси много побогатъ чрезъ изобилието което докарваше на народа си и чрезъ любовта която подданициите му имахъ къмъ него нежели чрезъ сичките данци които можаше да наложи, Тѣзи мѫжи, сине мой, които ты считашъ за умрѣли, живѣя же, напротивъ животътъ който съмъртните ведатъ бѣдно на земята е сѫща съмърть: само имената сѫ промѣнени. Дано боговете та направиже доста добъръ за да заслужишъ този блаженъ животъ, който нико не може да прекъсне или да смущи. Бѣрзай, сине мой, бѣрзай да отидешъ да търсишъ баща си. Преди да го намѣришъ, увы! колко кръвъ ще видишъ да са пролѣте! но каква слава та чака на Есперийските полета. Помни съвѣтытѣ на мѫдраго Ментора: слѣдовай ги; името ти ще стане